

Teoretyczne podstawy informatyki

Andrzej M. Borzyszkowski

Instytut Informatyki
Uniwersytet Gdański

sem. letni 2025/26

inf.ug.edu.pl/~amb/TPI

Andrzej M. Borzyszkowski (Instytut Informatyki) Teoretyczne podstawy informatyki sem. letni 2025/26 1 / 27

Wykład 04

Gramatyki, uzasadnienie

- liczby definiowaliśmy wyrażeniem (niedokładnie, nie ma samego zera)
 $\text{znak cyfra_nie0 cyfra}^*(\varepsilon \mid . \text{cyfra cyfra}^*)$ gdzie $\text{znak} = \varepsilon \mid + \mid -$,
 $\text{cyfra_nie0} = 1 \mid 2 \mid 3 \mid 4 \mid 5 \mid 6 \mid 7 \mid 8 \mid 9$,
 $\text{cyfra} = 0 \mid 1 \mid 2 \mid 3 \mid 4 \mid 5 \mid 6 \mid 7 \mid 8 \mid 9$
używając krótszych oznaczeń
 $ZC_0C^*(\varepsilon \mid .CC^*)$ gdzie $Z = \varepsilon \mid + \mid -$,
 $C_0 = 1 \mid 2 \mid 3 \mid 4 \mid 5 \mid 6 \mid 7 \mid 8 \mid 9$, $C = 0 \mid 1 \mid 2 \mid 3 \mid 4 \mid 5 \mid 6 \mid 7 \mid 8 \mid 9$
- równości definiowały podstawienie, które dało wyrażenie dla liczb
- można pisać również $C = 0 \mid C_0$ i wykonać dwa podstawienia
- można też zrezygnować z definiowania liczby podstawień, zostawić tyle ile potrzeba dla danego słowa, pozwala to zrezygnować z operacji gwiazdki
- słowa pasujące do wzorca C^* pasują do $S = \varepsilon \mid CS$

Andrzej M. Borzyszkowski (Instytut Informatyki) Teoretyczne podstawy informatyki sem. letni 2025/26 3 / 27

Gramatyki. Języki bezkontekstowe.

Andrzej M. Borzyszkowski (Instytut Informatyki) Teoretyczne podstawy informatyki sem. letni 2025/26 2 / 27

Wykład 04

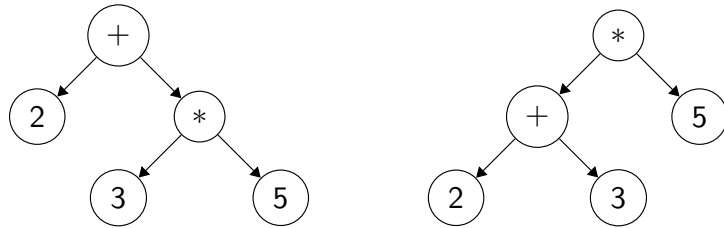
Gramatyki, uzasadnienie c.d.

- definiujemy liczby następująco
 $L \rightarrow IF$ część całkowita i ułamkowa
 $I \rightarrow ZC_0S$ znak, cyfra niezerowa, ciąg cyfr dowolny
 $Z \rightarrow \varepsilon \mid + \mid -$
 $C_0 \rightarrow 1 \mid 2 \mid 3 \mid 4 \mid 5 \mid 6 \mid 7 \mid 8 \mid 9$
 $S \rightarrow \varepsilon \mid CS$ zastępuje operator Kleene'ego
 $C \rightarrow 0 \mid C_0$
 $F \rightarrow \varepsilon \mid .CS$ kropka, cyfra, ciąg cyfr
- ostateczne słowo ma pasować do L i być słowem nad alfabetem
 $T = \{+, -, ., 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9\}$
- symbole $V = \{L, I, F, Z, C_0, S, C\}$ są jedynie pomocnicze, L jest symbolem początkowym, od którego rozpoczynamy próbę dopasowania słowa
- każdy z powyższych wierszy definiuje podstawienie $V \rightarrow \mathcal{P}((V \cup T)^*)$ a dokładniej, podzbiory będą skończone i podane enumeratywnie

Andrzej M. Borzyszkowski (Instytut Informatyki) Teoretyczne podstawy informatyki sem. letni 2025/26 4 / 27

Gramatyki

- Wyrażenie $\rightarrow$ Liczba | Wyrażenie Operator Wyrażenie
Operator $\rightarrow + | - | * | \div$
Liczba (wiadomo jakie są)
- $2 + 3 * 5$ jest wyrażeniem arytmetycznym
- można to udowodnić na dwa sposoby
 - albo pierwszym wyrażeniem jest liczba 2 a drugim iloczyn, czyli jakby $2 + (3 * 5)$
 - albo pierwszym wyrażeniem jest suma a drugim liczba, czyli $(2 + 3) * 5$

Gramatyka, definicja

- Gramatyka (bezkontekstowa): $\langle V, T, P, S \rangle$, gdzie
 - $S \in V$ jest wyróżnionym symbolem początkowym
 - V jest zbiorem (skończonym) symboli nieterminalnych (pomocnicze, zmienne, kategorie syntaktyczne)
 - T jest alfabetem, t.j. skończonym zbiorem symboli terminalnych (końcowe, stałe), $V \cap T = \emptyset$
 - $P \subseteq V \times (V \cup T)^*$ jest skończonym zbiorem produkcji zapisywanych jako $v \rightarrow w$ gdy $\langle v, w \rangle \in P$
gdy $\langle v, w_1 \rangle \in P, \dots, \langle v, w_n \rangle \in P$ piszemy $v \rightarrow w_1 \mid \dots \mid w_n$
- np. $V = \{W, O, L\}$, $S = W$, $T = \{+, -, *, \div, 2, 3, 5\}$ i produkcje
 $W \rightarrow L \mid WOW$, $L \rightarrow 0 \mid 1 \mid 2 \mid 3 \mid 4 \mid 5 \mid 6 \mid 7 \mid 8 \mid 9$,
 $O \rightarrow + \mid - \mid * \mid \div$
- elementów $\langle V, T, S \rangle$ można nie wypisywać, wiadomo, że symbole nieterminalne są po lewej stronie produkcji, pozostałe są terminalne, pierwszy nieterminalny jest początkowy.

Gramatyka, przykład, c.d.

- Wyrażenie $\rightarrow$ Liczba | Wyrażenie Operator Wyrażenie
Operator $\rightarrow + \mid - \mid * \mid \div$
Liczba $\rightarrow 2 \mid 3 \mid 5$ (to tylko przykłady liczb)
- możemy wyprowadzić przykładowe wyrażenie
Wyrażenie $\rightarrow$ Wyrażenie Operator Wyrażenie $\Rightarrow$
Liczba Operator Wyrażenie $\Rightarrow$
2 Operator Wyrażenie $\Rightarrow$
2 + Wyrażenie $\Rightarrow$
2 + Wyrażenie Operator Wyrażenie $\Rightarrow$
2 + Liczba Operator Wyrażenie $\Rightarrow$
2 + 3 Operator Wyrażenie $\Rightarrow$
2 + 3 * Wyrażenie $\Rightarrow$
2 + 3 * Liczba $\Rightarrow$
2 + 3 * 5

Gramatyka, wywód słowa

- jeśli $A \rightarrow v$ jest produkcją w gramatyce, to $uAw \Rightarrow uvw$ jest krokiem w wywodzie słowa uvw ze słowa uAw
- wywody zaczynają się od symbolu początkowego, $S \xRightarrow{*} w$,
 $w \in (V \cup T)^*$ oznacza, że $S \rightarrow w_1 \Rightarrow \dots \Rightarrow w_n = w$
 - uwaga: zero kroków też jest dopuszczalne $S \xRightarrow{*} S$
- docelowo chcemy wywieść słowa złożone z symboli terminalnych
- def.: język *definiowany przez gramatykę* $L(G) = \{w \in T^* \mid S \xRightarrow{*} w\}$
- def.: język *bezkontekstowy* to język generowany przez jakąś gramatykę
- w powyższym przykładzie Wyrażenie $\xRightarrow{*} 2 + 3 * 5$
- inny przykład $S \rightarrow ab \mid aSb$
- język generowany $\{a^n b^n \mid n > 0\}$, nie jest regularny
- gramatyka $S \rightarrow aS \mid aB$, $B \rightarrow b \mid bB$
- generuje język regularny $\{a^k b^\ell \mid k, \ell > 0\}$

Gramatyka, wywód słowa, bardziej złożony przykład

- gramatyka: $S \rightarrow \varepsilon \mid aB \mid bA$, $A \rightarrow aS \mid bAA$, $B \rightarrow bS \mid aBB$
 - tw.: język generowany to $\{w \in \{a, b\}^* \mid |w|_a = |w|_b\}$ – tyle samo a co b w każdym słowie
 - dowód przez indukcję względem długości słowa ale dla trzech stwierdzeń jednocześnie
 - $S \xRightarrow{*} w$ w.t.w. $|w|_a = |w|_b$
 - $A \xRightarrow{*} w$ w.t.w. $|w|_a = |w|_b + 1$
 - $B \xRightarrow{*} w$ w.t.w. $|w|_a + 1 = |w|_b$
- analizując każdą z produkcji gramatyki widzimy, że dowód indukcyjny działa
- pamiętamy, że jest to kolejny przykład języka nieregularnego

Operacje na językach bezkontekstowych 1

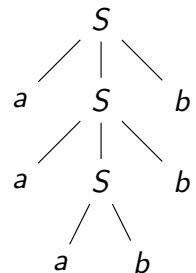
- tw.: klasa języków bezkontekstowych jest zamknięta na sumę, konkatenację i iterację
- konkatenacja i suma: zakładamy, że symbole pomocnicze języków L_1 i L_2 są różne (np. dodając indeks), dodajemy nowy symbol początkowy S' i nowe produkcje $S' \rightarrow S_1 \mid S_2$ dla sumy lub $S' \rightarrow S_1 S_2$ dla konkatenacji
wówczas S' generuje sumę, odpowiednio konkatenację, języków L_1 i L_2
- iteracja: symbol S generuje język L , dodajemy nowy symbol początkowy S' i nową produkcję $S' \rightarrow \varepsilon \mid SS'$, S' generuje język L^*
- wniosek: każdy język regularny jest bezkontekstowy
- dw.: język regularny definiowany jest wyrażeniem regularnym, zbudowane jest ono używając operacji sumy, konkatenacji i iteracji zaczynając od ε , pojedynczych liter lub $\emptyset$
wszystkie te konstrukcje są dostępne dla gramatyk, pusty język może być zdefiniowany gramatyką $S \rightarrow S$

Gramatyka, wyrażenie regularne

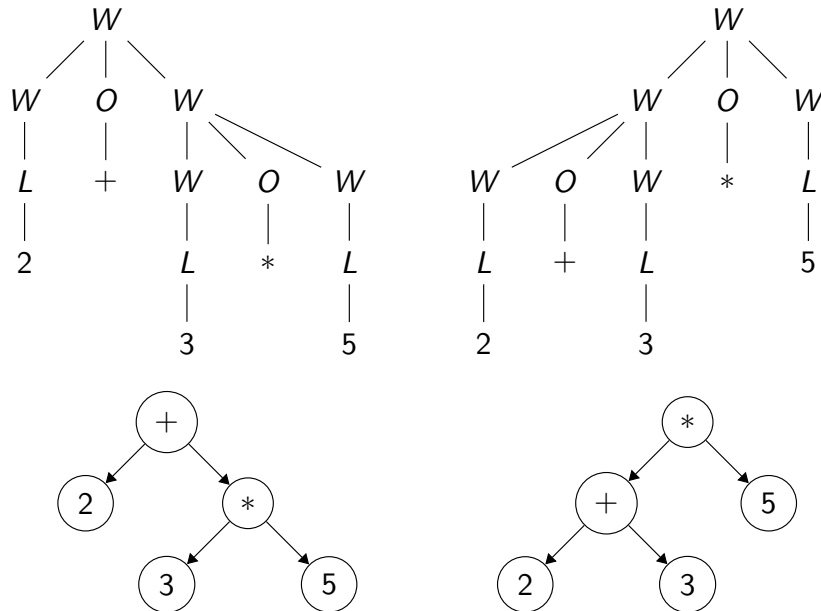
- wyrażenie regularne (nad A) definiowane są gramatyką
 $W \rightarrow \emptyset \mid \varepsilon \mid I \mid WW \mid W + W \mid W^* \mid (W)$
 $I \rightarrow a$, dla każdej litery $a \in A$
- to nie jest dobra gramatyka, wyrażenia w rodzaju $a + bc^*$ mają wiele wywodów
gwiazdka może być zastosowana tylko do c , do konkatenacji bc albo do całego poprzedzającego wyrażenia
poprzedzające wyrażenie może być sumą a i bc albo konkatenacją $a + b$ i c
- potrzebna będzie lepsza gramatyka

Drzewo wyvodu

- $S \rightarrow ab \mid aSb$
drzewo wyvodu słowa $aaabbb$
 $S \rightarrow aSb \Rightarrow aaSbb \Rightarrow aaabbb$
- na ogół mamy możliwość rozwijania w danym kroku różnych symboli terminalnych
- zawsze można stosować wywód do symbolu nieterminalnego najbardziej z lewej, albo najbardziej z prawej
- gramatyka $W \rightarrow L \mid WOW$, $L \rightarrow 0 \mid 1 \mid 2 \mid 3 \mid 4 \mid 5 \mid 6 \mid 7 \mid 8 \mid 9$,
 $O \rightarrow + \mid - \mid * \mid \div$
- mamy dwa wywody lewostronne słowa $2 + 3 * 5$, było już
 $W \rightarrow WOW \Rightarrow LOW \xRightarrow{*} 2 + W \Rightarrow 2 + WOW \Rightarrow 2 + LOW \xRightarrow{*} 2 + 3 * L \Rightarrow 2 + 3 * 5$
- oraz $W \rightarrow WOW \Rightarrow WOWOW \Rightarrow LOWOW \xRightarrow{*} 2 + LOW \xRightarrow{*} 2 + 3 * W \Rightarrow 2 + 3 * L \Rightarrow 2 + 3 * 5$

Drzewo wyvodu, przykład

Andrzej M. Borzyszkowski (Instytut Informatyki) Teoretyczne podstawy informatyki sem. letni 2025/26 13 / 27

Gramatyki jednoznaczne

- def. gramatyka jest *jednoznaczna*, jeśli każde słowo generowane przez tę gramatykę ma tylko jeden wywód lewostronny
 - równoważnie: każde słowo ma jednoznaczne drzewo wyvodu
- gramatyka poprzednia nie jest jednoznaczna
- można jednak podać równoważną gramatykę jednoznaną
- np. wymusić by działania były wykonywane od razu od lewej (tak jak na prostym kalkulatorze)
- albo by mnożenie miało wyższą siłę wiązania (tak jak na ogół przyjmujemy dla wyrażeń arytmetycznych i podobnych)

Drzewa wyvodu a wywody

- tw.: $S \xRightarrow{*} w$, $w \in T^*$, wtedy i tylko wtedy gdy istnieje drzewo wyvodu z korzeniem S i liśćmi tworzącymi słowo w
- $dw \Rightarrow$: jeśli cały wywód kończy się jednym krokiem $S \rightarrow w$, to określa on drzewo wysokości 1.
Jeśli kroków jest więcej, to zaczyna się on $S \rightarrow X_1 \dots X_\ell$ i dalej każde z X_i albo jest literą w w albo daje wywód $X_i \xRightarrow{*} w_i$ do fragmentu słowa w . Każdy z tych wywodów daje się opisać drzewem z korzeniem X_i i liśćmi w_i , wszystkie te drzewa składają na szukane drzewo.
- $dw \Leftarrow$: Jeśli drzewo ma wysokość 1, to znaczy, że wszystkie litery w w są wyprowadzane w jednej produkcji $S \rightarrow w$.
Jeśli drzewo jest wyższe, to korzeń określa wywód $S \rightarrow X_1 \dots X_\ell$, dla liści z poddrzewa stosujemy założenie indukcyjne i znajdujemy wywody $X_i \xRightarrow{*} w_i$. Stosując je po kolei od lewego, albo i w dowolnej kolejności, otrzymujemy wywód $S \xRightarrow{*} w$.

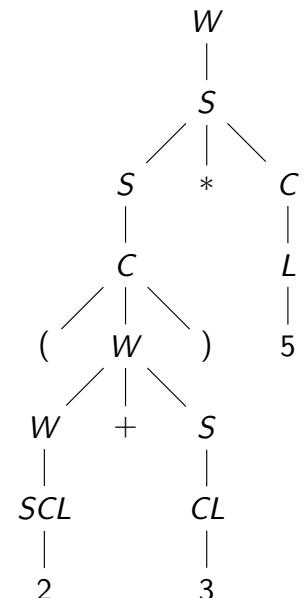
Andrzej M. Borzyszkowski (Instytut Informatyki) Teoretyczne podstawy informatyki sem. letni 2025/26 14 / 27

Gramatyki jednoznaczne, przykład $(2 + 3) * 5$

- gramatyka jednoznaczna dla prostych wyrażeń arytmetycznych (tylko dodawanie i mnożenie, mnożenie ma większą siłę wiązania, wiązanie jest do lewej):

$W \rightarrow S \mid W + S$ wyrażenie
 $S \rightarrow C \mid S * C$ składnik
 $C \rightarrow L \mid (W)$ czynnik
 $L \rightarrow 0 \mid \dots \mid 9$ liczba

- napis $2 + 3 * 5$ ma jednoznaczne drzewo wyvodu zaczynające się od $W \rightarrow W + S$, mnożenie $3 * 5$ nie musi być brane w nawias
- druga interpretacja wymaga nawiasów, wywód $(2 + 3) * 5$ zaczyna się od $W \rightarrow S \rightarrow S * C$
- ta gramatyka dopuszcza niepotrzebne nawiasy

Gramatyki jednoznaczne, wyrażenia regularne

- gramatyka jednoznaczna dla wyrażeń regularnych: siła wiązania
nawiasy > iteracja > konkatenacja > suma
wiązanie jest do lewej, np. abc oznacza de facto $(ab)c$, co
semantycznie nie ma znaczenia, bo konkatenacja jest łączna

$W \rightarrow S \mid W + S$	wyrażenie
$S \rightarrow C \mid SC$	składnik
$C \rightarrow I \mid I^*$	czynnik
$I \rightarrow L \mid (W)$	iteracja
$L \rightarrow a$	każda litera $a \in A$

- wyrażenie $a + bc^*$ ma wywód którego fragmenty to $I \rightarrow L \rightarrow c$,
 $C \xRightarrow{*} c^*$, $S \xRightarrow{*} bc^*$ i na końcu $W \xRightarrow{*} a + bc^*$
- inne, wspomniane przedtem, próby wywodu tego wyrażenia w tej
gramatyce są niemożliwe

Upraszczanie gramatyk

- nie chcemy w gramatyce zmiennych, które nie pojawią się nigdy
w wywodach słów generowanego języka (o ile jest on niepusty)
- tw.: dla każdej gramatyki G istnieje G'' taka, że $L(G) = L(G'')$ i dla
każdego $A \in V''$, $A \xRightarrow{*} w$ dla pewnego $w \in T^*$ oraz $S \xRightarrow{*} uAv$ dla
pewnych $u, v \in (T \cup V'')^*$
- dw.: budujemy V' iteracyjnie dodając te symbole A , dla których
 $A \rightarrow X_1 \dots X_\ell$ i wszystkie X_i są albo terminalne albo już w V'
w kolejnym kroku budujemy V'' zaczynając od S i umieszczając
tam wyłącznie zmienne występujące w produkcjach angażujących
zmienne z V'
- przykład: $S \rightarrow AB \mid c$, $A \rightarrow a$
 $V' = \{S, A\}$, pozostaje $S \rightarrow c$, $A \rightarrow a$
 $V'' = \{S\}$, pozostaje $S \rightarrow c$, $T'' = \{c\}$, $L = \{c\}$

Gramatyki jednoznaczne, c.d.

- istnieją języki bezkontekstowe nie posiadające jednoznacznej
gramatyki, językiem takim jest

$$\{a^n b^n c^\ell \mid n, \ell \geq 1\} \cup \{a^n b^\ell c^\ell \mid n, \ell \geq 1\}$$

dowód jest poza zasięgiem tego wykładu

- słowo $a^n b^n c^n$ pasuje do obu wzorców i ma niejednoznaczny wywód
w oczywistej gramatyce
- wszystkie znane przykłady wymagają by w powyższym przykładzie
przekrój występujących języków *nie* był bezkontekstowy

$$\{a^n b^n c^\ell \mid n, \ell \geq 1\} \cap \{a^n b^\ell c^\ell \mid n, \ell \geq 1\} = \{a^n b^n c^n \mid n \geq 1\}$$

zobaczymy, że ten przekrój nie jest językiem bezkontekstowym

Upraszczanie gramatyk, c.d.

- tw.: $L \setminus \{\varepsilon\}$ jest generowany przez gramatykę, w której nie występuje ε
- dw.: $A \in V$ jest zerowalny, jeśli $A \xRightarrow{*} \varepsilon$
 - dla każdej produkcji $A \rightarrow X_1 \dots X_\ell$, jeśli jakiś symbol X_i jest
zerowalny, dołączamy produkcję tę samą ale z X_i usuniętym
(czyli zastąpionym przez ε), rozpatrujemy wszystkie podzbiory
zerowalnych zmiennych z wyjątkiem wszystkich naraz
 - usuwamy produkcje $A \rightarrow \varepsilon$
 - $A \xRightarrow{*} w$ w nowej gramatyce w.t.w. $A \xRightarrow{*} w$ w starej i $w \neq \varepsilon$
- czyli jeśli $\varepsilon \in L$, to wystarczy by w gramatyce była produkcja $S \rightarrow \varepsilon$,
pozostałe produkcje nie muszą wspominać o ε
całkowity brak produkcji $A \rightarrow \varepsilon$ oznacza, że w każdym wywodzie
słowa mają długości niemalejące, jednak $S \rightarrow \varepsilon$ oraz wystąpienie S
w dalszych produkcjach sprawi jeszcze problem

Upraszczanie gramatyk, III

- niczego nie produkują produkcje $A \rightarrow B$ (jednostkowe), $B \in V$, nie dotyczy to możliwych produkcji $A \rightarrow a$, $a \in T$
- tw.: każdy $L \setminus \{\varepsilon\}$ jest definiowany przez gramatykę bez symboli bezużytecznych, bez produkcji $\rightarrow \varepsilon$ oraz bez produkcji jednostkowych
- dw.: zakładamy najpierw, że $\varepsilon \notin L$, na początku zostawiamy wszystkie produkcje niejednostkowe
jeśli $A \xRightarrow{*} B \rightarrow \alpha$, to dołączamy produkcję $A \rightarrow \alpha$ (wszystkie kroki w wywodzie $A \xRightarrow{*} B$ są jednostkowe)
następnie stosujemy wcześniejsze algorytmy do oczyszczenia gramatyki, być może dodając $S \rightarrow \varepsilon$

gramatyka po “uproszczeniu” da prostsze drzewa wyvodu, ale niekoniecznie jest bardziej czytelna

$W \rightarrow 0 \mid \dots \mid 9 \mid (W) \mid S * C \mid W + S$	wyrażenie
$S \rightarrow 0 \mid \dots \mid 9 \mid (W) \mid S * C$	składnik
$C \rightarrow 0 \mid \dots \mid 9 \mid (W)$	czynnik

Postać normalna Chomsky'ego, dowód

- możemy założyć $\varepsilon \notin L$, na końcu będzie czas dodać $S \rightarrow \varepsilon$
możemy założyć, że gramatyka nie zawiera produkcji jednostkowych ani produkcji ε
każda produkcja $A \rightarrow a$ jest już we właściwym formacie
- dla każdej litery $a \in T$ definiujemy nowy symbol pomocniczy $C_a \in V'$ i produkcję $C_a \rightarrow a$
rozpatrzmy produkcję $A \rightarrow X_1 \dots X_\ell$, być może niektóre $X_i \in T$, zastępujemy je ich odpowiednikami w V' , każdy wywód $A \rightarrow w$ w starej gramatyce można zastąpić wywodem w nowej i vice versa
- zamiast produkcji $A \rightarrow X_1 \dots X_\ell$, $X_i \in V'$, $\ell > 2$, wprowadzamy nowe zmienne $B_2, \dots, B_{\ell-1}$ i nowe produkcje
 $A \rightarrow X_1 B_2$, $B_2 \rightarrow X_2 B_3, \dots, B_{\ell-1} \rightarrow X_{\ell-1} X_\ell$
- jeśli symbol początkowy występuje w którejkolwiek produkcji, to wprowadzamy nowy symbol, produkcję $S' \rightarrow S$ i wykonujemy algorytm eliminacji produkcji jednostkowych

Postać normalna Chomsky'ego

- gramatyka $\langle V, T, P, S \rangle$ jest w postaci normalnej Chomsky'ego jeśli wszystkie produkcje są jednej z postaci
 - $A \rightarrow a$, gdzie $A \in V$, $a \in T$
 - $A \rightarrow BC$, gdzie $B, C \in V \setminus S$
 - $S \rightarrow \varepsilon$
- w szczególności nie ma produkcji jednostkowych, nie ma ε produkcji poza być może początkową, symbol końcowy nie występuje po prawej stronie
- tw.: dla każdej gramatyki bezkontekstowej istnieje równoważna w postaci normalnej Chomsky'ego
zawsze można też zażądać, by nie było symboli bezużytecznych

Postać normalna Greibach

- gramatyka $\langle V, T, P, S \rangle$ jest w postaci normalnej Greibach jeśli wszystkie produkcje są jednej z postaci
 - $A \rightarrow aA_1 \dots A_n$, gdzie $a \in T$, $A_1, \dots, A_n \in V \setminus S$, $n \geq 0$
 - $S \rightarrow \varepsilon$
- w szczególności symbol końcowy nie występuje po prawej stronie
- tw.: dla każdej gramatyki bezkontekstowej istnieje równoważna w postaci normalnej Greibach

Lemat o pompowaniu

- Tw.: jeśli L jest językiem bezkontekstowym, to istnieje stała n taka, że dla każde słowo $z \in L$ dłuższe niż n posiada rozkład $z = uvwxy$ taki, że
 - $|vwx| \leq n$
 - $|v| + |x| \geq 1$
 - $uv^\ell wx^\ell y \in L$ dla wszystkich $\ell \in \mathbb{N}$
- przykład zastosowania: język $\{a^n b^n c^n \mid n \in \mathbb{N}\}$ nie jest językiem bezkontekstowym
 albo fragment pompowany jest na granicy liter i po napompowaniu będzie zaburzona kolejność,
 albo pompowane będą jednorodne fragmenty, ale najwyżej dwa,
 a w słowach są trzy

Lemat o pompowaniu, przykład

- wyrażenie $(2 + 3) * 5$ ma wywód
 $W \xRightarrow{*} S * 5 \xRightarrow{*} (W) * 5 \xRightarrow{*} (2 + S) * 5 \xRightarrow{*} (2 + 3) * 5$
 ostatnie wystąpienie S rozwija się do liczby 3, przedostatnie rozwija się do $(2 + 3)$
 po zastąpieniu ostatniego wystąpienie przedostatnim otrzymujemy
 $(2 + (2+3)) * 5$
- czyli $u = \varepsilon, v = (2 + , w = 3, x =), y = * 5$

Lemat o pompowaniu, dowód

- gramatyka posiada skończoną liczbę symboli nieterminalnych k , znany jest stopień rozgałęzienia drzew wyvodu (np. można przyjąć postać normalną Chomsky'ego) czyli wywód słowa z długości $\geq 2^k$ wymaga powtórzenia się jakiegoś symbolu na jednej ze ścieżek
- rozważmy ostatnie i przedostatnie wystąpienie symbolu X , w ostatnim wystąpieniu $X \xRightarrow{*} w$, w przedostatnim wystąpieniu $X \xRightarrow{*} vwx$
- na pewno $|v| + |x| \geq 1$, jeśli n jest wybrane jako minimalna liczba gwarantująca powtórzenie, to $|vwx| \leq n$
- słowo wyprowadzone w ostatnim wystąpieniu można podstawić w przedostatnie, czyli $uwy \in L$, i na odwrót, przedostatnie wystąpienie można wkleić w miejsce ostatniego wystąpienia otrzymując $uv^2wx^2y \in L$, to podstawienie można iterować dowolną liczbę razy